

[Arthur Jacobsen.]

for så vidt forstået, at det er man fra alle partiers side her i folketinget inde på, og derfor finder vi, at tidspunktet for ophævelsen af denne lov må udskydes ud over året 1967.

Vi er villige til ud fra disse synspunkter at se på tingene i et udvalg.

Niels Westerby: Jeg skal ikke forlænge debatten, men fatte mig i korthed. Jeg har dog lige et par bemærkninger at gøre om spørgsmålet om tilbagevirkende kraft. Her siger det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at alle jo kunne vide, hvad der var under opsejling fra februar-marts måned. Der var politiske aftaler mellem to partier. Men i forhold til lovgivningen er aftaler mellem partier aldeles ligegyldige. Det afgørende i forholdet mellem borgerne og lovgivningsmagten er det, der vedtages herinde i tinget, og først når noget er vedtaget i tinget, er det forandret fra at være nogle private aftaler til at være noget, der har juridisk gyldighed. Derfor må spørgsmålet om tilbagevirkende kraft vurderes i forhold til det tidspunkt, hvor man vedtager loven. Vedtager man en lov i slutningen af denne samling, i slutningen af maj måned, og den har virkning for opsparing, som er foretaget i tillid til gældende lovgivning i februar, marts, april og maj måneder, så er der i forhold til denne opsparing tale om en slags tilbagevirkende kraft — jeg medgiver: ikke juridisk set en tilbagevirkende kraft, men praktisk set har det de samme følger og virkninger. Derfor er det uheldigt, og jeg synes, at finansministerens forsvar var meget tyndt.

Finansministerens forsvar var egentlig dette, at når vi laver ligningsloven hvert år, så kommer vi jo en gang imellem til at lave noget, der har de samme virkninger og følger. Ja men det er da en beklagelig ting og selvfølgelig noget, man skal søge at undgå, men altså noget, man kan blive tvunget til, når man laver den årlige ligningslov. Men man er jo ikke i nogen tvangssituation nu; vi skal ikke have nogen ligningslov på dette område; det er en anden lov, man kommer med, oven i købet i strid med den aftale, man har mellem de 5 partier om ikke at fremsætte lovforslag efter den 15. marts. Man kan så sandelig ikke kalde det nogen tvangssituation; det er et frivilligt valg, at

man kommer med det netop nu, og derfor kan jeg ikke se, man kan sidestille det, som finansministeren siger om ligningsloven, med det, der foregår i dette øjeblik på dette område.

Til sidst vil jeg gerne stille et direkte spørgsmål til finansministeren: hvis det nu kan dokumenteres — jeg siger udtrykkeligt: hvis det kan dokumenteres — at opsparringen i kraft af kapitalbindingen stiger væsentligt, vil finansministeren så være med til at ændre kapitalbindingsloven derhen, at alle får det samme fradrag i kroner og øre i deres skat, så der altså er ligestilling mellem alle indtægtsgrupper? Er der en chance for, at det kan blive udgangen her i folketinget, at vi ændrer det derhen, at alle får et lige stort fradrag — hvis det altså kan dokumenteres, at denne lovgivning har en væsentlig indflydelse på opsparringens omfang? Det vil jeg gerne spørge finansministeren om, for et positivt svar på dette punkt vil måske kunne bidrage til, at vi kan få en heldig udgang af dette, der ellers tegner lidt mørkt, synes jeg.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne sige til hr. Henry Christensen, at det er jo meget godt at gå her op og påstå, at en eller anden har sagt noget, og så argumentere imod det; men det er jo ikke så godt, hvis han ikke har sagt det, og jeg har ikke sagt, at de fleste lånte penge til at sætte ind på kapitalbinding. Jeg har peget på muligheden derfor som en af de ting, man kunne kritisere ved ordningen, og jeg sagde vist endda, at i hvilket omfang dette skete, vidste jeg ikke noget om. Det er en af de ting, der kan kritiseres og med rette kan kritiseres.

Så spørger hr. Henry Christensen, om finansministeren havde bundet sig så stærkt til samarbejdet med SF, at der ikke var nogen reel forhandlingsmulighed. Hertil må jeg sige, at forhandlingen om dette her, den har jo fundet sted, det kan man da ikke have glemt; det var den forhandling, der fandt sted, da man drøftede skattereformen, og der står jo udtrykkeligt i betænkningen fra udvalget på side 3 i afsnit 3 om fradragsreglerne:

„Endvidere finder mindretallet,“
— altså socialdemokratiet og socialistisk folkeparti —